

Bet. o. lovf. om indfødsrets meddelelse

Til lovforslag nr. L 16. Betænkning afgivet af Indfødsretsudvalget den 12. oktober 1989

Betænkning

over

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse

Udvalget har behandlet lovforslaget i et møde. Der er af udvalget stillet spørgsmål til indenrigsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) kan tiltræde, at de på lovforslaget optagne 718 personer får indfødsret, og indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) vil ved 2. behandling redegøre for sin stilling til lovforslaget, men ønsker dog her at udtale følgende:

I henhold til grundlovens § 44 kan ingen udlænding få indfødsret uden ved lov.

Det betyder, at hvert eneste forslag om at give en ansøger dansk indfødsret reelt er at betragte som et enkeltstående lovforslag, der skal have sine tre behandlinger i folketingssalen i fuld offentlighed på lige fod med alle andre lovforslag. Når man f.eks. har samlet de 718 ansøgninger om indfødsret i et samlet lovforslag (L 16), så er det udelukkende af bekvemmelighedsgrunde, dels for Indenrigsministeriet og dels for de berørte folketingsmedlemmer, der har sæde i Indfødsretsudvalget.

Denne bekvemmelighedspakkeløsningsordning betyder nemlig, at man kan nøjes med at behandle de samlede indfødsretsansøgninger i 3 lovforslag i hvert folketingsår.

Ud over den rent formelle nemhedsløsning har man i Indfødsretsudvalget og Indenrigsministeriet udarbejdet nogle retningslinjer for, hvornår og under hvilke omstændigheder en ansøger kan få tilkendt dansk indfødsret, dvs. blive optaget på et af de tre lovforslag til Folketingets senere behandling.

Det er imidlertid helt klart, at disse interne fællesregler kun kan have deres gyldighed, hvis alle Folketingets partier og alle 179 medlemmer af Folketinget er enige i disse uformelle retningslinjer.

Efter grundlovens § 49 og Folketingets forretningsordens § 37 er Folketingets møder offentlige.

Man har fra Indenrigsministeriets side forsøgt at kaste et fortrolighedsskær over indfødsretslovforslagene, bl.a. ved at stemple de papirer, som udleveres til folketingsmedlemmerne i Indfødsretsudvalget, som »fortrolige«.

Man har ligeledes forsøgt at få belyst, om et folketingsmedlem ville kunne straffes efter straffelovens § 152 e, nr. 1 og 2, jf. bilag nr. 43 i Indfødsretsudvalget i Folketingsåret 1988-89, der er en besvarelse af spørgsmål nr. 1 af 27. oktober 1988 (alm. del - bil. 9).

I henhold til Justitsministeriets besvarelse side 4 og 5 vil der ikke kunne være tale om overtrædelse af straffelovens § 152 e, nr. 1 og 2 (tavshedspligt), hvis fremdragelsen af oplysninger sker som led i en begrundelse for, at der foreslås konkrete ændringer i det pågældende lovforslag. I øvrigt må der i besvarelsen være en

meget bred margin for, hvornår udtalelser, der fremsættes i Folketinget, ikke kan siges at være fremsat i berettiget varetagelse af åbenbar almen interesse.

Fremskridtspartiet har den indstilling, at det som udgangspunkt med rimelighed må kunne forlanges, at udenlandske statsborgere, som vil opnå det gode at få tildelt dansk statsborgerskab, som mindstemål må kunne fremvise en straffriandel i de 7 år, som de har opholdt sig i Danmark, inden de har kunnet ansøge om dansk indfødsret.

Det almindelige krav har da også langt de fleste ansøgere opfyldt, idet kravet om en straffriandel kan overholdes af de 694 ansøgere ud af alt 718.

Fremskridtspartiet mener dog, at selve grovheden og beskaffenheden af lovovertrædelsen, og om der fra ansøgerens side foreligger gentagelsestilfælde, også har betydning for bedømmelsen af den enkeltes ansøgning.

Da de oplysninger, som Indfødsretsudvalgets medlemmer har fået vedrørende ansøgere, som inden for de sidste 7 år har overtrådt dansk lovgivning, er meget ufyldstgørende, har det ikke været muligt at vurdere de enkelte ansøgere på en retfærdig måde. F.eks. angives de i opremsningsform nævnte begåede lovovertrædelser nærmest i telegramstil såsom: »Forsættlig brandstiftelse«, »Vold mod sagesløs«, »Overtrædelse af politivedtægten«, »Overtrædelse af våbenloven«.

Fremskridtspartiet har også den indstilling, at indfødsretsansøgere, der har fået offentlig hjælp ud over de første 18 måneder under deres 7-årige ophold i Danmark, ikke bør have dansk indfødsret. Der tænkes her på udlændinge, som under deres ophold i Danmark har været på »varig hjælp«, samt de ansøgere, som har modtaget offentlig hjælp inden for de sidste 5 år med tilbagebetalingspligt.

Fremskridtspartiet skal derfor inden 2. behandling anmode om, at de nævnte ansøgere udtages, således at ændringsforslag kan udformes formelt.

Fremskridtspartiet skal i den anledning gøre opmærksom på, at det allerede i cirkulære nr. 52 af 25. april 1895 til samtlige amtmænd og

kommunalbestyrelser blev tilkendegivet, at den kommunale erklæring vedrørende en indfødsretsansøger skulle indeholde oplysninger om, hvorvidt ansøgeren har været i stand til at kunne ernære sig og sin familie uden hjælp fra det offentlige.

Disse oplysninger ses ikke at være til stede forinden behandlingen af lovforslag nr. L 16.

Fremskridtspartiet har ligeledes den indstilling, at ansøgere i opholdsperioden på 7 år, inden ansøgning om dansk indfødsret indgives, ikke i længere tid (dvs. ud over sammenlagt ½ år) må have modtaget arbejdsløshedsdagpenge.

I svaret om, hvor mange af de 718 ansøgere der har modtaget arbejdsløshedsdagpenge (jf. bilag 5 i indeværende samling), angiver indenrigsministeren, at 138 ansøgere på et eller andet tidspunkt under deres ophold her i landet har modtaget arbejdsløshedsdagpenge, men der står desværre ikke noget om, i hvor lang tid de pågældende ansøgere har modtaget dagpenge.

Fremskridtspartiet skal derfor anmode om, at de ansøgere, som har modtaget arbejdsløshedsdagpenge i en samlet periode på over et halvt år, bliver udskilt fra lovforslaget ved ændringsforslag.

Fremskridtspartiet skal til slut tilkendegive, at man af hensyn til ansøgenes integration i det danske samfund lægger meget stor vægt på, at ansøgerne behersker det danske sprog på det tidspunkt, hvor de ønsker at være danske statsborgere.

Fremskridtspartiet lægger desuden stor vægt på, at ansøgerne ved tilkendelse af dansk statsborgerskab fraskriver sig deres oprindelige statsborgerskab, og at dette er en ufravigelig betingelse.

Fremskridtspartiet vil i øvrigt gøre opmærksom på, at der bestemt ikke er sket nogen ulykke, blot fordi en ansøger om statsborgerskab ikke får det tilkendt næsten pr. automatik i det syvende år, idet de ansøgere, som ikke får tilkendt dansk statsborgerskab, jo ikke af den grund bliver udvist af Danmark, da de pågældende har en tidsbegrænset opholdstilladelse i forvejen.

Lizzie Lichtenberg (KF) Flemming Jensen (KF) Else Theill Sørensen (KF)
Hannah Kain (V) Jørgen Winther (V) Knud Lind (FP) Elisabeth Arnold (RV)
Lis Noer Holmberg (CD) Inger Stilling Pedersen (KRF) nfm. Helen Beim (S)
Erling Christensen (S) Pernille Forchhammer (S) Anna-Marie Hansen (S)
Henning Rasmussen (S) Taanquist (S) Birthe Hansen (SF) Inger Harms (SF) fmd.